

Mag ik dan bij jou?

Preek nav Ex 3 en het liedje 'Mag ik dan bij jou' van C. de Breij

Paaskerk Baarn, 13 juli 2014

ds Marleen Kool-Mout

“Mag ik dan bij jou?”

Dit mooie liedje kwam zomaar bij jullie boven drijven toen we woensdag met elkaar aan tafel zaten ter voorbereiding op deze viering. Het sloot mooi aan bij ons gesprek over onderweg zijn, jullie overstap naar een nieuwe school, over Mozes die geroepen wordt door God om zomaar te gaan...op weg naar het beloofde land. Daar spraken wij over. Over een nieuw begin maken...en wat je daarbij nodig hebt. De afgelopen jaren hebben jullie van alles meegekregen aan bagage, thuis, op school en in de kerk. Een rugzak vol verhalen, vol herinneringen en ervaringen. met mooie en minder mooie, met vrolijke en soms ook verdrietige dingen. Een rugzak die jou maakt tot wie je nu bent en waarvan je straks weer wat gaat delen om met anderen kennis te maken, om nieuwe vriendschappen te leggen. Om te groeien. Een rugzak die openstaat voor weer nieuwe ervaringen. Het aardige daarvan is, dat die helemaal bij jou horen...het is jouw bagage. Ze maken jou tot degene die je nu bent. Maar in jouw bagage zitten ook altijd stukjes van anderen, van je vader en moeder, misschien ook van je broertjes en zusjes, familie, vrienden en vriendinnen. Iets van hen zit in jouw bagage. En dat blijft ons hele leven lang zo: dat we verbonden zijn met anderen. Onlosmakelijk.

Daar gaan het ook over in de bijbel. Over het leven van de een met de ander. En dat daarin, in die vriendschap, mensen iets van God kunnen ervaren. Zo vergaat het Mozes. Hij hoort een stem. Een stem uit het vuur. Die zegt: jij zult herder van Israel zijn...zorg dat ze vrije mensen worden...al die kinderen van mij. Ik Heer, in mijn eentje? vraagt Mozes meteen bezorgd. Ik ben helemaal geen prater...Ik alleen...krijg nooit een heel volk mee...Ik...Mag ik dan met jou? En weet je wat God dan zegt om Mozes vertrouwen te geven?Ik ben toch met je....Jij bent niet alleen, ik ben bij jou. Het moet de ervaring van zijn leven geweest zijn wat hem daar overkwam, kan hij nauwelijks na vertellen. Maar die stem die Mozes hoorde heeft hem nooit meer losgelaten. Ik zal met je zijn... dat hoort hij zeggen, zo ben ik, dat is mijn naam zegt God. Mozes was een man van weinig woorden, maar God ook zo blijkt. Toch gaat Mozes...op weg. En we zien gaandeweg in het verhaal wat hem helpt. Het heeft te maken met durven gaan. En onderweg ontdekken dat je niet alleen gaat. Dat er anderen zijn, die je vertrouwen geven. Zo is in het leven van Mozes zijn geliefde Sippora die zegt: als God je roept moet je gaan...En ik ga met je mee! Aaron is er om te zeggen wat er gezegd moet worden...Mirjam is er om als ze het onderweg niet meer zien zitten te huppelen en te dansen. Zo zorgden ze samen ervoor dat hun weg een veelbelovende reis werd waar ieders talenten nodig waren. En waar ze door elkaars aanwezigheid vertrouwen kregen... wat hen vleugels gaf.

Ooit las ik een mooi boekje over een zeemeeuw daar gebeurde iets zoals hier. Jonathan Livingston de zeemeeuw heet het verhaal. Hij was anders dan de anderen van zijn groep. De meeste zeemeeuwen vliegen altijd laag boven het water, dan vangen ze makkelijker een visje. Jonathan vliegt voor zijn plezier. Hij fladdert graag, geniet ervan om hoog in de lucht mooie figuren te maken. Hij vliegt ook wel eens op voor zeemeeuwen heel ongebruikelijke tijden....als het heel stil is en donker, midden in de nacht onder een heldere sterrenhemel. De anderen zeggen dikwijls tegen hem: doe toch niet zo vreemd...blijf toch bij ons...

Maar Jonathan geniet van zijn vrijheid en alle mooie plekken waar zijn vleugels hem brachten. Op een dag werd hem gezegd, dat hij moest gaan. Je hoort niet bij ons clubje zeiden de meeuwen je houdt je niet aan onze regels...Daar kon Jonathan weinig tegenin brengen. Verdrietig vloog hij weg. Hij maakte nog wel mooie figuren, maar echt blij werd hij er niet van...zo helemaal alleen...Op een dag, hij geloofde zijn ogen niet...zag hij een andere groep meeuwen, ook hoog in de lucht...een groepje vloog bij elkaar....anderen maakten net zoals hij schitterende figuren... zijn hart maakte een sprongetje van blijdschap en snel vloog hij op hen af...

Mag ik dan bij jou....? zo zal Jonathan op zijn manier gevraagd hebben...hij werd warm ontvangen en dankbaar voegde Jonathan zich bij dit gezelschap. Onderweg werden er verhalen gedeeld en wijze woorden gesproken die Jonathan en de andere meeuwen hielpen om hun koers te bepalen. Zo gaf de oudste meeuw van deze groep, Tjang, dit mee: 'streef ernaar volmaakt te zijn Jonathan', zei hij. Dat nam hij mee...en dat is iets wat ook voor jullie mooi is om voor ogen te houden. Streef er naar volmaakt te zijn. Dat heeft niets te maken met in alles de beste moeten zijn. Volmaakt zijn, dat is meer, dat je vol maakt, vervult, wat jou gegeven is aan talenten, mogelijkheden, en kracht...Zo hebben jullie allemaal wel iets waar je van gaat stralen, waar je blij van wordt, inspiratie en energie van krijgt....voor de een zit dat in muziek, voor een ander in dansen, een derde is heel zorgzaam en heeft talent om anderen te helpen...of om na te denken en dingen onder woorden te brengen. Zoek je eigen kracht. Doe waar je van houdt. Je leven is zo'n mooi geschenk, maak er iets moois van met de anderen die bij je zijn. Zoek die vogels, die vrienden en vriendinnen op die dat bij jou naar boven halen.

Blijf uit de buurt van wie jou klein houden, wie de baas over je spelen, wie overal een oordeel, een mening over hebben en altijd hun antwoord klaar hebben.

En weet je wat het mooie is...toen Jonathan dat helemaal begrepen had, kon hij niet anders dan terug te vliegen naar de groep meeuwen waar hij eerst bij hoorde om met hen te delen wat hij onderweg geleerd had en beleefd. Met al zijn enthousiasme probeerde hij die anderen ook zo ver te krijgen om lekker hun eigen vleugels uit te slaan. Je mag gewoon jezelf zijn. Dat is ook voor jullie en ons een mooi gegeven om je aan vast te houden. En als je je soms afvraagt:

Wat moet ik doen als er een clubje komt, waar ik niet bij wil horen....of als je hoort van regels waar jij niet aan kunt voldoen...

Als het donker je bang maakt, of als je je afvraagt waar je naar toe moet met de vlinders in je buik als je verliefd bent?

Denk dan altijd aan die ene vraag uit dat mooie liedje: *Mag ik dan bij jou?*

En weet als je dan een antwoord zoekt, dat er hier een gemeenschap is van mensen

die van jullie houden en daar van harte ja op zegt...Hier is altijd een kamer, een stoel voor jullie vrij! Hier in deze gemeenschap waar jullie deel van zijn,

mag je uitvliegen en terugkeren, vallen en opstaan. Zijn wie je bent, groeien in vertrouwen in de Naam van God,

die al voordat jij de vraag stelt: *Mag ik dan bij jou?* tegen jou zegt:

ik ben bij jou. Ik zal met je meegaan op al jouw wegen. Amen.